Bootreis

Middellandse Zee

7 - 17 oktober 2007

Instituut voor
Internationale
Excursies

EEN CRUISE……? Wij…….?

Ergens in februari of maart valt Liesbeth's oog op een advertentie met de kop: "Culturele bootreizen".

CULTURELE BOOTREIZEN

Vooral de reis naar de Middellandse Zee, met bezoeken aan Albanië en Libië, (landen waar we met de camper wel nooit zullen komen) trekken haar aandacht.
Tot haar - en ook zijn eigen…- verbazing is Jelle eigenlijk meteen gewonnen voor het idee, om zo'n cruise te maken en dus schrijven we er vrijwel meteen op in.

INSTITUUT VOOR INTERNATIONALE EXCURSIES

Geachte heer/mevrouw,

Wij hebben het genoegen uw inschrijving te bevestigen voor de bootreis

Middellandse Zee
7 – 17 oktober 2007

De voorbereidingsbijeenkomst die aan de reis vooraf gaat, wordt gehouden op zaterdag 15 september 2007 in Hilversum. Te zijner tijd ontvangt u een uitnodiging.

De reis duurt 11 dagen, die verlengd kunnen worden met een bezoek aan Venetië. Wij zijn daar al twee keer geweest en hebben daar dus niet zo'n behoefte aan. Rie en Bram, die op hetzelfde moment als wij, ook door de advertentie, enthousiast zijn geworden, kiezen wel voor Venetië. Dat blijkt uiteindelijk alleen bij de laatste van de twee reizen mogelijk te zijn, terwijl wij graag de eerste reis boeken. We gaan dus niet gezamenlijk.

VOORBEREIDING

ARIONJOURNAAL

Al in het late voorjaar ontvangen we de eerste editie van het Arionjournaal, met daarin alvast informatie over de reis. Voor we vertrekken zullen we dit Journaal nog twee keer ontvangen en tijdens de reis zullen we elke dag een editie in onze hut ontvangen.
In deze eerste editie wordt iets verteld over de groepsindeling: we kunnen aangeven of we in de "vertaalgroep" of in de "niet-vertaalgroep" willen worden geplaatst. Wij kiezen voor de vertaalgroep, wat inhoudt dat de reisleider (per groep van ca. 30 man) de informatie van de plaatselijke gidsen voor ons vertaalt. Die gidsen spreken in principe wel Engels of Duits, of worden tenminste geacht dat te doen, maar je weet maar nooit hoe verstaanbaar zij zijn.

We worden er op gewezen dat onze paspoorten tijdens de reis nog 6 maanden daarna geldig moeten zijn. De onze verlopen rond 1 juli, maar we hebben ze ook al tijdens de tocht naar Spanje en Portugal nodig, dus we verlengen ze op tijd. Ingewikkelder dan vroeger, want er zijn allerlei eisen aan de pasfoto gesteld die vroeger niet golden.

En verder wijst het IVIE (het Instituut voor Internationale Excursies) er op, dat voor deze reis weliswaar geen speciale gezondheidsmaatregelen nodig zijn, maar dat voor een bezoek aan Kroatië, Albanië en Libië een vaccinatie tegen DTP en Hepatitis A aanbeveling verdient. We aarzelen eerst nog een beetje, maar schakelen uiteindelijk toch dokter van Coevorden in, die ons nog net op tijd van de benodigde prikken voorziet.

Hierbij bevestigen wij voor u onderstaande te hebben gereserveerd :

Deelnemer(s)
1 Dhr. J. Herfst
2 Mevr E. Herfst-Klijn

Reisbeschrijving
Arrangement : Bootreis Middellandse Zee
Vertrekdatum : 07/10/2007 Thuisdatum : 17/10/2007
Aantal dagen : 11
1 x Tweepersoons buitenhut/Upper dek volledige badkamer
Verzorging : Volpension

Vervoer:
Amsterdam/Trieste Italy 07/10/2007 -
Trieste Italy/Amsterdam 17/10/2007 -

2 x Gehele Excursiepakket 07/10/2007- 17/10/2007

NOTA-SPECIFICATIE (wijzigingen voorbehouden)

- Basisarrangement	2 x	2,985.00 =		5,970.00
- Gehele Excursiepakket	2 x	355.00 =		710.00
Bootreis Middellandse			EUR	6,680.00
Bijdrage Calamiteitenfonds Reizen			EUR	2.50
Administratiekosten			EUR	25.00
Nota totaal			EUR	6,707.50
Door u te voldoen			EUR	6,707.50
Betaling te voldoen voor 10/03/2007			EUR	1,030.00
Restant te betalen voor 26/08/2007			EUR	5,677.50

24/10-07

VOORBEREIDINGSBIJEENKOMST

zaterdag 15 september

We leven gespannen naar deze bijeenkomst toe. De Spoorwegen gooien aanvankelijk roet in ons reis-eten, door op deze dag allerlei werkzaamheden te gaan verrichten, waardoor we over Utrecht moeten reizen en vandaar slechts met bussen naar Hilversum kunnen. We kiezen dus toch maar voor een rit met de camper, al valt dat ook tegen, door opbrekingen in Hilversum en na lang zoeken een piepklein parkeerruimtetje in de buurt van de Regenboogkerk.

Vanochtend vindt alleen de informatie over de eerste reis, van 7 – 17 oktober, plaats; de deelnemers aan de tweede reis komen vanmiddag. Een grote zaal, waar we met ons 250-en maar net in passen. Aan de ontvangsttafel melden we ons en daar krijgen we ons informatiepakket, met vooral een zeer handig, handzaam en uitgebreid REISMAPJE.

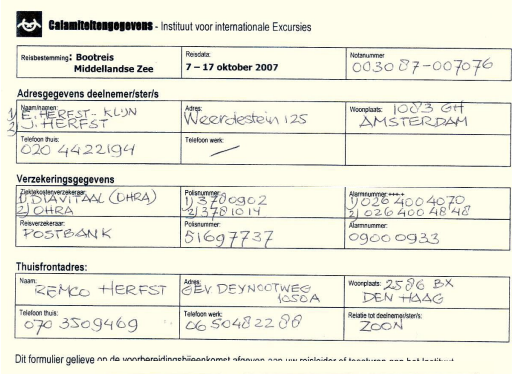

Calamiteitengegevens - Instituut voor internationale Excursies

Reisbestemming: Bootreis Middellandse Zee	Reisdata: 7 – 17 oktober 2007	Notanummer: 003087-007076

Adresgegevens deelnemer/ster/s

Naam/namen: 1) E. HERFST-KLIJN 2) J. HERFST	Adres: Weerdestein 125	Woonplaats: 1083 GH AMSTERDAM
Telefoon thuis: 020 4422194	Telefoon werk: —	

Verzekeringsgegevens

Ziekenkostenverzekeraar: 1) DIAVITAAL (DHRA) 2) DHRA	Polisnummer: 1) 3780902 2) 3781014	Alarmnummer: 1) 026 4004070 2) 026 4004848
Reisverzekeraar: POSTBANK	Polisnummer: 51697737	Alarmnummer: 09000933

Thuisfrontadres:

Naam: REMCO HERFST	Adres: GEV. DEYNOOTWEG 1050A	Woonplaats: 2586 BX DEN HAAG
Telefoon thuis: 070 3509469	Telefoon werk: 06 50482288	Relatie tot deelnemer/ster/s: ZOON

Dit formulier gelieve op de voorbereidingsbijeenkomst afgeven aan uw reisleider of toesturen aan het Instituut

We beginnen met een gezamenlijke informatie, door de beide directeuren van het Instituut, met het voorstellen van de grote groep reisleiders (het zijn er maar liefst negen) en met een vlammend en uitest geestig betoog van (emeritus) hoogleraar Fik Meijer met als titel "In het kielzog van Odysseus". Hij is een van de reisleiders en zal tijdens de cruise nog een inleiding houden, net als enkele van zijn collega's.

Fik Meijer
Johan Schenk
Frederike Upmeijer
Steven Bastmeijer
Annemarie Aardewerk
Jan Hofstra
Christianne Niesten
Theo de Feyter
Sabien Onvlee

Verzamelen Schiphol
Op 7 oktober vertrekt u per Transavia naar Triëst. De deelnemers verzamelen om **06.30 uur** in vertrekhal 1 bij balie 1 en 2. De reisleiding (herkenbaar aan de gestreepte sjaals) assisteert bij het inchecken. U dient uw paspoort bij de hand te houden. Voor de Transavia-vluchten ontvangt u geen ticket.

Vluchtschema
Uw vluchtschema voor de vlucht naar en vanuit Triëst met Transavia is als volgt:

zondag	7 oktober	HV 8371	Amsterdam – Triëst	08.30 – 10.20 uur
woensdag	17 oktober	HV 8372	Triëst – Amsterdam	14.45 – 16.40 uur

Excursie	Waarde	
Koper	€ 1 = 250 Tolar 100 Tolar = € 0,39	Alleen transfer
Darnah Benghazi	€ 1 = 1,76 Libische dinar 1 Libische dinar = 0,568 euro	U kunt met euro's betalen
Dubrovnik	€ 1 = ~~Kuna~~ 7,3 1 Kuna = ~~€ 1~~ € 0,13	U kunt met euro's betalen
Dürres en Tirana	€ 1 = 123.4304 Albanese Lek 1 Albanese Lek = € 0,00810	U kunt met euro's betalen
Triëst, Lecce, Kreta, Pelo- ponnesos, Venetië	€ 1,-	

Bron: Het Financieele Dagblad september 2007

Op weg naar het tweede deel van de bijeenkomst vinden we de aangeplakte informatie over de vliegreis naar Triëst. Wij vliegen met Transavia, maar het vliegtuig is kennelijk te klein om ons allemaal tegelijk te vervoeren. Een (klein) deel van de deelnemers vliegt met het lijnvliegtuig naar Venetië en voegt zich daarna, per bus, bij de rest van de groep.

Odysseus
Odysseus, was de man van Penelope en vader van Telemachus en was koning van Ithaka. Zijn talent lag niet in het vechten maar in zijn listigheid. Hierdoor kon hij zichzelf en zijn kameraden in de moeilijkste situaties redden. Dankzij Odysseus' listigheid werd bijvoorbeeld het paard van Troje vervaardigd. In de Odyssee, de avontuurlijke thuisreis, is Odysseus de hoofdpersoon. In dat verhaal komt hij allerlei moeilijkheden tegen, zowel op zee als op Ithaka.

We maken kennis met onze groep Odysseus, d.w.z. de groep die op alle excursies bij elkaar blijft. Onze groepsleider is Theo de Feyter, een rustige maar kennelijk zeer deskundige man: hij is van beroep kunstschilder, maar ook archeoloog.

Theo de Feyter
Is kunstschilder en archeoloog. Hij werkte aan opgravingen in Syrië en Turkije. Hij vertaalde het Gilgamesj-epos uit het Assyrisch-Babylonisch. Schrijft artikelen en houdt lezingen over de geschiedenis en kunst van het oude Nabije Oosten. Hij exposeert regelmatig in binnen- en buitenland.

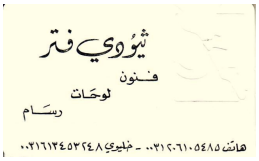

In het voorstelrondje maken we alvast een beetje kennis met de groepsleden. Veel gestudeerde lui en, opvallend, nogal wat mensen die elkaar en Theo van vorige IVIE-reizen kennen.

8. Odysseus - Theo de Feyter

Naam	Woonplaats
Dhr M. Damman	Bussum
Mw H. Damman-Maaskant	Bussum
Dhr J. van Dijk	Rotterdam
Mw C. van Dijk-Cohen	Rotterdam
Dhr E. van der Dussen	Moergestel
Mw B. van der Dussen-van Dongen	Moergestel
Dhr J. Engelenburg	Den Haag
Mw A. Engelenburg-den Heijer	Den Haag
Dhr P. Grimm	Leusden
Mw L. Grimm-de Ruiter	Leusden
Dhr H. de Groot	Oegstgeest
Mw L. de Groot-Dooge	Oegstgeest
Dhr J. Herfst	Amsterdam
Mw E. Herfst-Klijn	Amsterdam
Mw G. Joling	Gieterveen
Mw. J. Joosten	Rotterdam
Mw H. Joosten-Poppelier	Schiedam
Dhr H. Koot	Berkel en Rodenrijs
Mw J. Koot-Wijsman	Berkel en Rodenrijs
Dhr D. Mulder	Rotterdam
Mw M. Mulder-van der Hoeven	Rotterdam
Dhr F. Ploos van Amstel	Oegstgeest
Mw H. Ploos van Amstel-van Walsum	Oegstgeest
Mw J. Plugge	Hillegom
Dhr U. de Vries	Kloetinge
Mw I. de Vries-Koolhaas	Kloetinge

We eten tenslotte nog een broodje ('t is allemaal piekfijn verzorgd) en bekijken de (door Pegasus ingerichte …..!) lectuurtafel met boeken en fraaie gidsen . Een aantal daarvan, bijvoorbeeld "De brug met de drie bogen" van de Albanese schrijver Ismail Kadare, hebben we via de Beemster bibliotheek al ingekeken.

dag 1	Triëst - Dubrovnik
dag 2	Dubrovnik
dag 3	Dürres en Tirana
dag 4	Lecce
dag 5	Op zee
dag 6	Benghazi, Ptolemais en Qsar
dag 7	Darnah
dag 8	Heraklion
dag 9	Olympia
dag 10	Op zee
dag 11	Triëst

zondag 7 oktober **Buitenveldert - Koper**

Stralend weer, tamelijk veel wind

Bar vroeg op. Met een trek- en een duwkoffer lopen we in het pikkedonker naar het station.

Vrijdag hebben we Brams aanbieding om ons naar Schiphol te brengen afgewimpeld: "Bè' je gek, de trein ….".

Vanmorgen krijgen we daar spijt van, want met een lieflijke stem deelt een microfoonjuf op Station RAI mee dat de trein van 6.08 vandaag niet rijdt (door uitgelopen werkzaamheden) en dat de volgende van een half uur later meer dan een kwartier vertraging heeft. Wat moeten we nou? Gelukkig komt, na een oproep, buiten al snel een taxi die ons voor €35 op tijd op Schiphol aflevert.

Amsterdam, 23 oktober 2007.

L.S.,

Hiermee verzoek ik uw aandacht voor het volgende:
Op zondag 7 oktober j.l. werden mijn echtgenote en ik om **06.30 uur** verwacht op Schiphol, waar onze reis naar Triest een aanvang zou nemen.
Op Planner Plus werd aangegeven, dat op deze dag een trein van **Amsterdam-RAI om 06.08 uur** zou vertrekken richting Schiphol. Op het station RAI werd echter om 6.10 uur omgeroepen dat "door uitgelopen werkzaamheden"de trein van 6.08 deze dag **niet zou rijden**. Bovendien werd meegedeeld dat de daarop volgende trein, vertrektijd **06.38**, tenminste **een kwartier vertraging** zou hebben.
Om toch tijdig op Schiphol te arriveren waren wij genoodzaakt om een taxi naar de luchthaven te nemen. Ik verzoek u de daarvoor **gemaakte kosten**, alsmede de kosten voor beide, reeds aangeschafte enkele reisbiljetten RAI – Schiphol, aan ons te **vergoeden.**
Deze kosten bedragen:

- taxikosten € 35.--
- treinkosten 2 x € 2,50 € 5.--

Totaal **€ 40.--**

Ik verzoek u bovengenoemd bedrag over te maken op mijn rekening, **rek.nr.4701307**.
Bijgaand gelieve u aan te treffen de kwitantie van de taxirit alsmede een tweetal reisbiljetten van de Spoorwegen. Bovendien doe ik u een kopie toekomen van de Deelnemerspas/Boarding Pass van de betreffende reis, waarop de vertrektijd van het vliegtuig is aangegeven.

We krijgen een bonnetje; benieuwd of we daarmee NS een poot kunnen uitdraaien.*(Dat heeft nogal wat voeten in de aarde; pas eind januari bericht NS ons dat we de taxikosten vergoed krijgen)*

't Is bar druk voor de balie: slechts 2 dames voor meer dan 250 passagiers, maar iedereen wacht keurig op z'n beurt.

Dit zijn de regels voor vloeistoffen in uw handbagage:

1. **u kunt alleen nog vloeistoffen en gels meenemen in verpakkingen van niet meer dan 100 milliliter**
2. **deze verpakkingen mogen alleen worden meegenomen in een doorzichtige plastic zak**
3. **per persoon mag één doorzichtige plastic zak worden meegenomen**
4. **de doorzichtige plastic zak mag niet groter zijn dan 1 liter**
5. **de doorzichtige plastic zak moet hersluitbaar zijn**

En als we voorbij de douane
flesjes water (want die mag je niet van huis meenemen…) en zuigsnoepjes (voor de druk op de oren) hebben aangeschaft hebben we nog ruim de tijd voor koffie.

Klokslag 7.30 mogen we de slurf in en precies op de aangekondigde tijd, 8.30, begint het vliegtuig te taxiën. Dat doet ie overigens heel lang, wel 20 minuten, maar dan stijgt ie eindelijk op de Polderbaan op.

Bootreis Middellandse Zee 1

DEELNEMERSPAS/BOARDING PASS
ten name van:
Mw E. Herfst-Klijn

Reisdata:	7-10-2007 t/m 17-10-2007
Hut:	226
Groep:	8. Odysseus

Vliegschema: 7-10-2007
08.30/10.20 uur Amsterdam - Triëst HV 8371
Vliegschema: 17-10-2007
14.45/16.40 uur Triëst - Amsterdam HV 8372

Geboekte extra's:
Excursiepakket

Ms Arion
Instituut voor Internationale Excursies

We zitten vrijwel meteen boven de wolken en dat blijft heel lang zo, al steken de Alpentoppen er soms bovenuit. Pas bij Triëst zijn de wolken verdwenen, na een laat, maar lekker ontbijt. Precies om 10.20 landen we.

Trouw lopen we, na het wachten op de bagage (geen problemen !), allemaal achter de blauwe sjaals van de reisleiders aan naar een aantal bussen dat al op ons staat te wachten. In de bus krijgen we de mededeling dat er om 14 uur, aan boord, alweer een lunch zal worden geserveerd.
Dat we zo keurig op de geplande tijd zijn geland werd door de organisatie kennelijk niet verwacht. De bussen brengen ons tenminste eerst naar het centrum van Triëst, waar we maar liefst anderhalf uur vrij mogen rondlopen. Vlak voor we uit de bus stappen belt Remco, die we daarna terugbellen om de Scheveningse nieuwsgierigheid te bevredigen.

Triëst is prachtig gelegen, met een groot en aan één zijde open plein (Unita) aan de baai. Het is er echt ’s zondags druk, met honderden flanerende Italianen. Heel gezellig en we wandelen met hen mee, door drukke straatjes, een galerij, nog een plein en langs de ruïne van een Romeinse arena.

Om kwart over 1 rijden we weer, een klein eindje maar, naar Koper in Slovenië door een heuvelachtig gebied. We stoppen in de haven, waar de Arion al klaar ligt. Het duurt wel even voor alle 250 gasten de douane (met fouilleren !!) zijn gepasseerd.

226

De hut, nr. 226, valt een beetje tegen: je kunt het raam niet openen (maar dat dat wel zou kunnen hebben we verkeerd gelezen) en er is erg weinig kastruimte. Maar na een boel gepuzzel kunnen we tenslotte al onze spullen kwijt en kunnen we de boot gaan verkennen.

En vervolgens genieten we van een zeer uitgebreid lunch-buffet. Zoals altijd nemen we weer van alles wat, veel te veel natuurlijk en dat wreekt zich ’s avonds bij het diner. Meteen na de lunch vertrekt de boot al, eerst getrokken en afgehouden door sleepboten en vervolgens op eigen kracht de open zee op.

Op de open dekken zijn lekker veel stoelen en rust-banken en voor we worden verwacht bij de sloepen-rol luieren we daar lekker in het zonnetje. De sloe-penrol is een zeer uitgebreide en massale vertoning, met alle passagiers in de oranje reddingsvesten.

En daarna moeten we ons snel verkleden voor het "Welkom van de kapitein", die met elke gast apart op de foto gaat en vervolgens alle hoofden van de verschillende diensten aan ons voorstelt. Veel Portugezen en verder Russen en Roemenen en in het restaurant ook Indonesiërs. Alles bij elkaar zijn dat wel 160 mannen en vrouwen.
Om 7 uur worden we alweer terug verwacht, in het nette pak ("jasje, dasje", maar aan dat laatste begint Jelle niet) voor een heel smakelijk diner. Dat is vandaag al de vierde keer dat we voedsel tot ons nemen. Als dat de komende dagen zo doorgaat groeien we dicht. Tijdens de lunch kon je gaan zitten waar je wilde, maar bij het diner zitten we met de leden van onze excursiegroep ("Odysseus") bij elkaar, aan gezellige tafels van 6. Aan het eind van de maaltijd begint het schip aardig te stampen, zodat we een beetje waggelend onze hut bereiken.

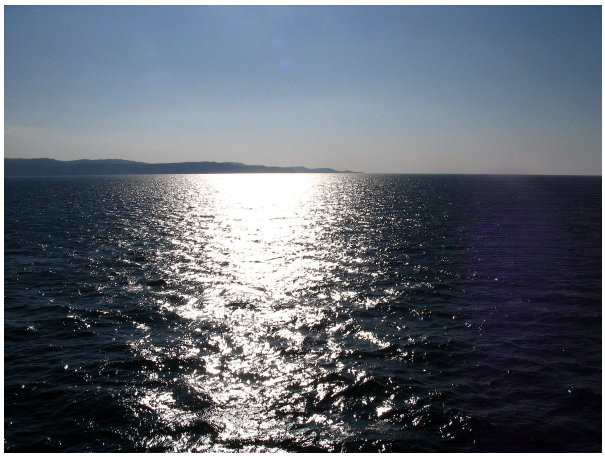

Het is dan nog aardig vroeg in de avond, maar als we ons lui op de bedden hebben uitgestrekt vallen de oogjes al vrij gauw dicht.

KROATIE
maandag 8 oktober **Dubrovnik**

Stralend weer, klein beetje wind

We hebben beiden goed geslapen en worden dankzij de wekker van ons mobieltje keurig om 8 uur wakker. Douchen gaat in de redelijk ruime badkamer prima en dus zijn we al voor 9 uur in de eetzaal, waar ons een uitgebreid buffet wacht. Jelle kan de verleiding van een echt Engels breakfast niet weerstaan, maar daardoor (?) krijgt hij in de loop van de dag wel een beetje het zuur.
Tot 10 uur bivakkeren we op het Promenadedek, lekker in het zonnetje, terwijl we langs het Kroatische kustgebergte (en soms een eenzaam eilandje in zee) varen.

Van 10 tot 11 uur luisteren (en kijken) we ademloos naar een lezing-met-lichtbeelden van reisleidster Frederike over de Barok. Daarvan zullen we woensdag spectaculaire voorbeelden zien in het Italiaanse Lecce, in de hiel van de laars. Het enthousiaste betoog van Frederike maakt ons nieuwsgierig.

Tijdens de lunch legt het schip aan in de haven van Dubrovnik en na de lunch worden we per groep in bussen naar de oude stad vervoerd. Elke groep heeft een Kroatische gids mee, die bij ons Annemarie heet, goed Engels spreekt en ook nog, met variaties, door reisleider Theo wordt vertaald.

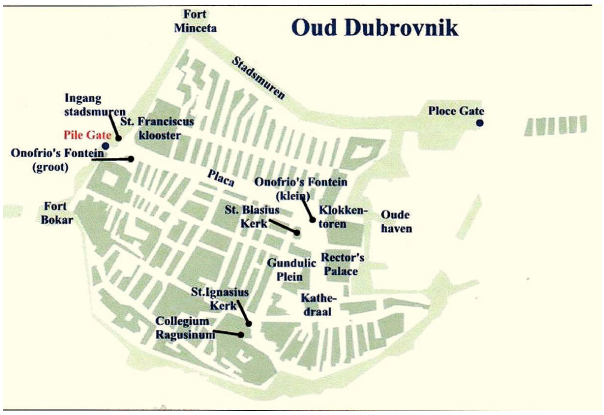

Oud-Dubrovnik is een schoonheid van een stadje op een schiereiland, helemaal omgeven door een vestingmuur, dat ondanks aardbevingen en oorlogen (de laatste in 1992…)goed bewaard is gebleven of prachtig gerestaureerd.

Ook in de laatste Balkanoorlog zijn er nogal wat fraaie gebouwen zwaar beschadigd door voortdurende Servische bombardementen (vanaf de tegenover liggende berg) of door branden. Maar veel is daarvan niet meer te merken, hooguit hier en daar een kogelgat.

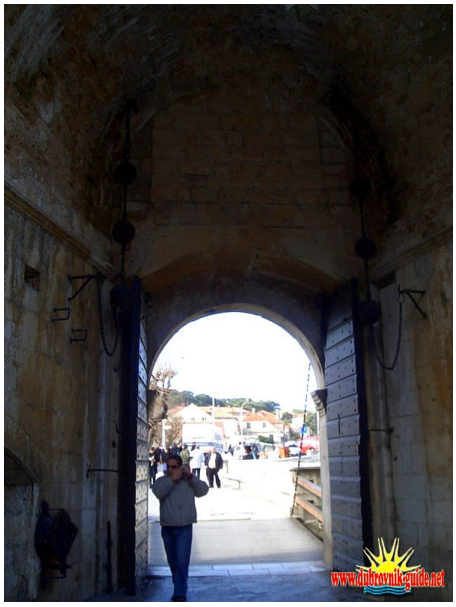

Onze gids troont ons mee naar een aantal musea en kerken, waarvan vooral de kathedraal en de naast-gelegen prachtige kloostertuin indruk maken.

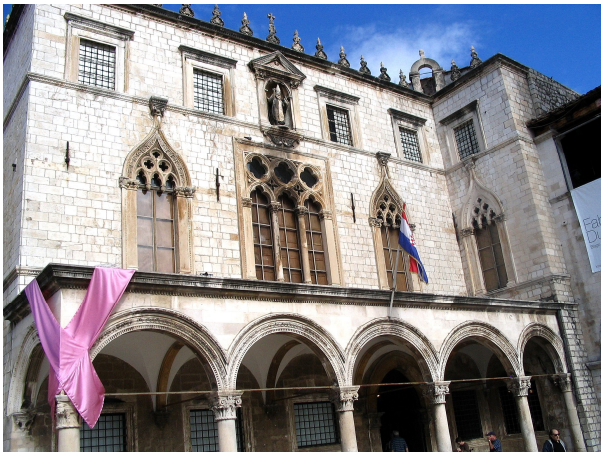

Het barst in het stadje van de gezellige terrasjes en restaurantjes, die ondanks de vele (groepen) toeristen maar weinig te doen hebben.

Na afloop van de rondleiding scharrelen we met ons tweetjes wat rond bovenop een deel van de vestingwal, maar vanwege de tientallen trappen wagen we ons maar niet aan een volledige rondwandeling, hoewel dat wel mogelijk is.

Jelle loopt nog naar de voet van de vestingwal, waar een groep zeekanoërs aan het oefenen is.

Stol-F06

Buffet KAMENICE

Vl.N.Bore
20000 D U B R O V N I K MJEN1
Gunduliceva Poljana 8 08-10-2007
020/323-682 K9009
Por.broj: 0210948381529

R A C U N 100800067/2007 - NARUDJBA

-----Naziv------TB----Kol--Cijena--Vrijed
VINO SORTNO 0.20 1 2.000 22.00 44.00

TOTAL : 44.00 Kn

We drinken een glaasje wijn, verorberen een knots van een ijs en om 6 uur bussen we terug naar de boot.
We maken geen gebruik van de mogelijkheid om in Dubrovnik te blijven, er te dineren en daarna met een shuttlebus bootwaarts te rijden. We zijn tenslotte aardig moe van al het slenteren.

Als we aan boord gaan moeten we ons paspoorten inleveren. Die worden centraal bewaard en dat blijkt op cruises als de onze gebruikelijk te zijn, maar we vinden dat toch een raar idee.
Het diner is alweer voortreffelijk, met een uiterst vriendelijke bediening en om 10 uur, als alle stadblijvers ook weer zijn teruggekeerd, vertrekt de boot, om in de nacht naar Albanië te varen.

Onze hutbediende, Milen, verrast ons met een schilderachtig opgemaakt bed, met pyama en nachthemd daarop artistiek uitgespreid. Hij doet dat bijna elke dag en we belonen hem op de laatste dag voor z'n inspanningen, ook voor z'n dagelijkse chocolaatje op onze kussens.

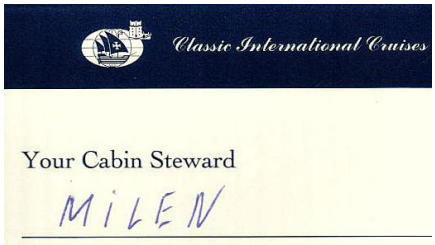

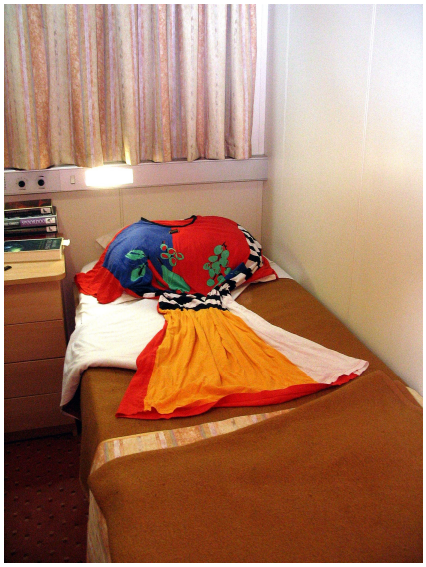

ALBANIE
dinsdag 9 oktober **Dürres – Tirana v.v.**

Bewolkt, af en toe zon, warm, 's avonds een beetje regen

Vannacht zijn we in Dürres, de havenstad van Albanië gearriveerd en vanmorgen staan we vroeg op (de telefoonwekker waakt over ons), want om 9 uur vertrekken de bussen alweer. De nieuwigheid van het ontbijtbuffet brokkelt gelukkig een beetje af, waardoor we ons bij de keuze wat beperken, al bezwijkt Jelle weer helemaal en Liesbeth een beetje voor het Engelse breakfast. Het keukenpersoneel is nog veel vroeger opgestaan om al onze lunchpakketten klaar te maken. We krijgen ieder een pakketje mee.

Van Dürres rijden we naar Tirana, over een van de twee snelwegen die het land rijk is. En zelfs op deze weg moet de chauffeur z'n best doen om de kuilen te vermijden. Langs de weg zien we veel half afgebouwde huizen, soms alleen het casco maar soms zijn ze wel degelijk bewoond. Oorzaak: er hoeft geen belasting betaald te worden zolang het huis niet helemaal is afgebouwd ….. Er wordt veel graafwerk uitgevoerd voor het aan te leggen riool, er worden balen vuilnis langs de weg (en soms ver het land in) zomaar neergestort en het drukke verkeer schiet links en rechts onze bus voorbij. Zowel het vuil als het verkeersvandalisme nemen toe naarmate we Tirana naderen.

De tocht eindigt midden in Tirana op het Skanderbergplein, een gigantische open ruimte met een ruiterstandbeeld, veel regerings- en culturele gebouwen en met midden op het plein een gruwelijk stelletje bedelende (zigeuner-?)vrouwen met baby's en geamputeerde voeten.

We bezoeken eerst het Museum voor Moderne (nou ja…) Kunst, met een aantal heel verschillende collecties: iconen, sociaal realisme, Kosovaarse kunst e.d. Best interessant allemaal, maar beperking tot 1 of 2 collecties zou al een hele verbetering zijn.

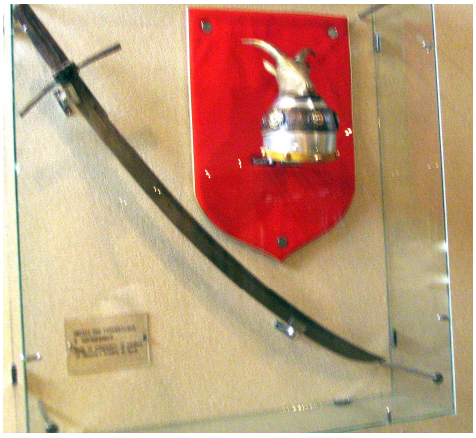

Ook het tweede museum, het Historisch Museum, lijdt aan dat euvel, maar daar wordt het nadeel opgevangen door de enorme beschikbare ruimte. Onze Albanese gids begint aan een rondleiding, maar hij wijdt zo lang uit over pijl- en speerpunten dat we er maar tussenuit knijpen. We zijn veel meer geïnteresseerd in de exposities over de antifascistische strijd tijdens WO II en over de anticommunistische strijd daarna tegen de dictatuur van Hoxha. Heel indrukwekkend allebei, waarbij ons opvalt dat de gids, als hij eenmaal gevorderd is tot de laatste expositie, de boel wel een beetje afraffelt. Heimwee naar een voor hem plezierige tijd …….?

We realiseren ons plotseling, door een schilderij en een levensgroot reliëf in de hal, dat Moeder Theresa van Albanese afkomst is.

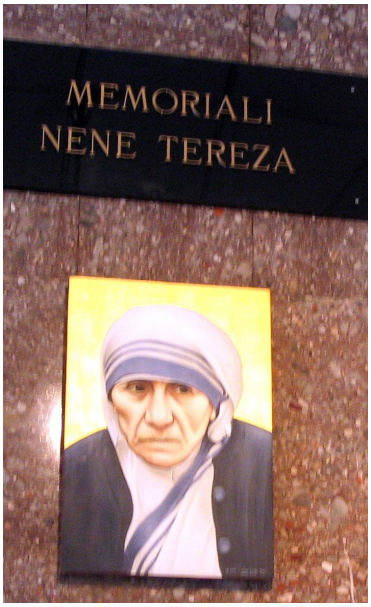

Over een echt slechte en vooral smerige weg rijden we naar een restaurant op zo'n 7 kilometer van Tirana. In een grote zaal, ook geschikt voor bruiloften en partijen, maken we onze lunchpakketten soldaat.

En vervolgens rijden we terug naar de stad om er een iets modernere wijk te bezoeken. De wijk heet Bllok en is ook buiten Albanië bekend omdat daar de infrastructuur redelijk op orde is. Maar dat geldt in ieder geval niet voort het vele straatvuil, waarmee de indruk van de wijk negatief wordt beinvloed.

In de bus leest de Albanese gids lange lappen opgeschreven tekst voor in een vrijwel onverstaanbaar Engels. Arme reisleider Theo moet daar met z'n vertaling telkens een eigen draai aan geven.

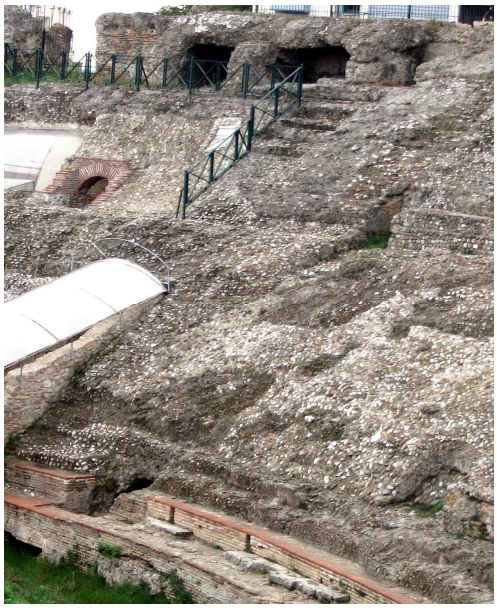

Terug in Dürres haakt Liesbeth af terwijl Jelle met een rondwandeling meeloopt en een gedeeltelijk opgegraven Romeins amfitheater en een fraai bewaarde stadswal met verdedigingstoren bezoekt. 't Is opvallend dat deze havenstad een zoveel schonere indruk maakt dan de hoofdstad.

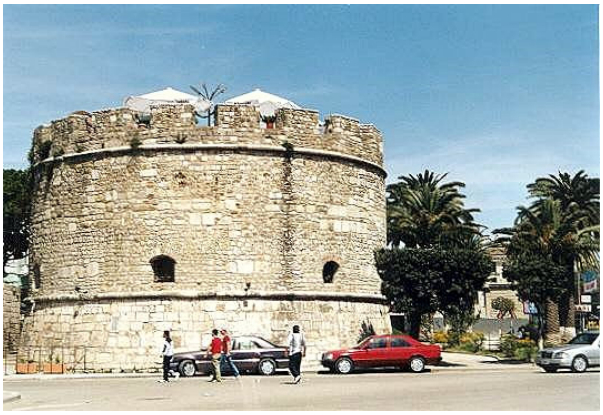

Aan boord maakt het Instituut z'n culturele naam waar met het eerste van 5 concerten door een celliste (Mayke Rademakers) en een pianist (Matthijs Verschoor). Het diner is weer een feest van lekkere dingen. We bellen eerst Winny en daarna Olaf, die enthousiast is over de aangeboden kamer van het Bestekje; trouwens ook over het geboden uurloon. Volgende week gaat ie waarschijnlijk beginnen met schilderen. *(Uiteindelijk gaat de kamer helemaal niet door en wacht ie op een "echte" studentenkamer in Diemen)*

ITALIE
woensdag 10 oktober **Brindisi en Lecce**

Zwaar bewolkt en 's morgens stromende regen en zelfs onweer. 's Middags af en toe zon maar vervolgens weer veel bewolking

Opnieuw vroeg op en opnieuw snoepen van alle ontbijtlekkernijen. Om 9 uur "ontschepen" we, waarbij (als steeds) onze "Passenger ID-card"door de scanner wordt gehaald. Daarmee wordt duidelijk wie er allemaal (zonder paspoort) het land binnengaan en wie aan boord blijven.

Net voor het ontwaken zijn we aangeland in Brindisi, waar de bussen op ons staan te wachten. Door een vlak landschap, met olijfbomen, artisjokkwekerijen en bloeiende cactussen rijden we de 30 km naar Lecce.

Onderweg spattert het al een beetje, maar als we door de poort de stad inlopen gaat het echt regenen en dat blijft zo tot en met de lunch. Gelukkig zijn wij zo verstandig geweest om de paraplu's mee te nemen, dus we kunnen er, zonder jas want het is niet koud, best tegen. Anderen waren onverstandiger, maar daardoor maken de aanwezige parapluverkopers wel goede zaken.

Lecce is dé stad van de Italiaanse barok, met fraai versierde kerken (vooral door de zachte steensoort uit de omgeving) maar zonder het overdadige goud-werk dat we langs de Donau zagen. Dat is eigenlijk wel een beetje jammer want als we in de regen de uitbundige voorgevels en toegangspoorten hebben bewonderd is het interieur vaak erg donker en grijs. We hebben een piepjong gidsmeisje meegekregen, maar we ergeren ons aan haar gestuntel en genieten van de uitleg van "onze" Theo, die een wandelende encyclopedie is en allerlei architectonische en historische verbanden weet te leggen.
We bezoeken eerst de Santa Chiara, met twee hoofdingangen, een waar ie hoort, in het westen en de ander op het noorden, aan het plein.

Vervolgens wandelen we over straten die overstroomd worden door water uit de regenpijpen, die zonder uitzondering allemaal even boven straatniveau uitmonden. Wat een natte boel hier. We bezoeken de Dom en het bisschoppelijk paleis.

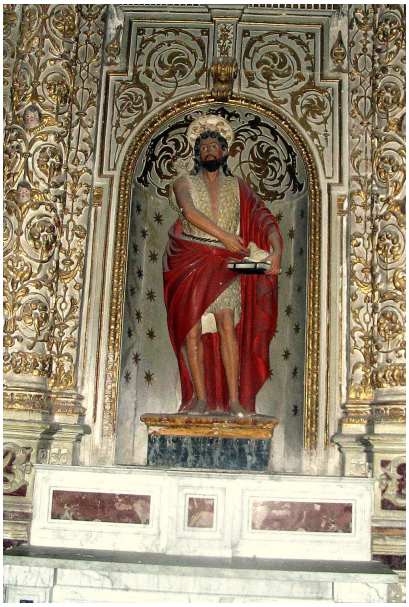

En tenslotte bewonderen we de trots van Lecce, de basiliek Santa Croce. Prachtig allemaal.

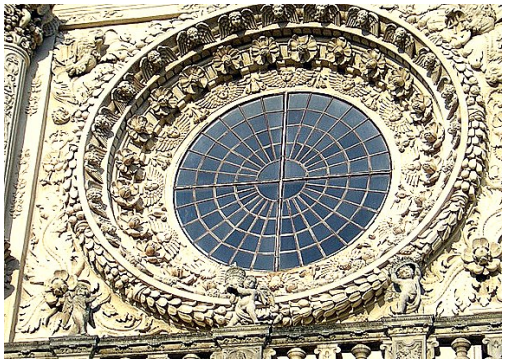

Het Instituut is er opnieuw in geslaagd een restaurant te vinden waar alle 250 deelnemers tegelijk een plek vinden en een eenvoudige lunch (salade en een pasta met tomatensaus) tot zich kunnen nemen. Best lekker. Na de lunch schijnt zowaar de zon dus we kunnen extra genieten van de arena, die midden in de stad ligt en voor de helft (van het oorspronkelijke "theatre-ronde") gespaard is gebleven.

In het daarop volgende vrije uurtje wandelen we met Guurtje (haar vriendin is in Tirana afgehaakt wegens een doodzieke zus) door een stel leuke straatjes. Bij het verzamelen ontbreekt een echtpaar, dat verdwaald blijkt en later door de Instituutsdirectie met een taxi wordt opgepikt.

In Brindisi hebben we nog even de gelegenheid om de stad in te lopen, op een terrasje koffie te drinken en vanuit een parkje op het zeegat uit te kijken.

ausonia

AUSONIA s.r.l.
Corso Garibaldi, 91
BRINDISI - Tel. 0831 521885
P.IVA 01378710741

EURO

OPERATORE 010
1 CAFFETTERIA 3,00
TOTALE EURO 3,00
CONTANTI 3,00
RESTO 0,00
10/10/07 16:04 SF. 0331

Als we zijn uitgevaren kun je pas goed het havenfront zien, met een brede stenen trap vanaf de heuvel tot aan het water.

Het diner, Italian style, is opnieuw een feest. Bellen met Remco mislukt helaas; eerst hebben we helemaal geen netwerk, tijdens het diner weer wel maar erna zijn we kennelijk weer te ver weg voor de (Griekse !) provider.

donderdag 11 oktober **Op zee**

Stralend weer, ondanks slechte weersverwachting

Een echte rustdag. Veel te vertellen valt er dan ook niet.
Het heeft vannacht geonweerd. De donderslagen horen we niet, maar het weerlichten ver weg boven het water levert een fraai beeld op.
Er zijn vandaag twee lezingen. De eerste, van reisleidster Christianne Niesten, gaat over de Minoïsche beschaving op Kreta, met fraaie plaatjes van paleizen, fresco's en beeldhouwwerken. Helaas is het verhaal erbij een beetje verward. Maar ja, niet iedereen is zo van de tongriem gesneden als Frederike of Fik Meijer.

Onze Theo de Feijter houdt de tweede lezing, over Libië en de volkeren die voor de jaartelling in dat land van invloed zijn geweest, de Egyptenaren, Grieken en Romeinen. Theo is (gisteren in de regen?) verkouden geworden en daardoor is ook zijn verhaal minder bevlogen dan we van hem, in de begeleiding van de groep, gewend zijn.

Na de lunch is er, bij inschrijving, gelegenheid om een kijkje in de stuurhut te nemen. Een beetje saaie toestand, de apparaten lijken wel al het werk te doen en de bemanning staat er met de handen op de rug bij.

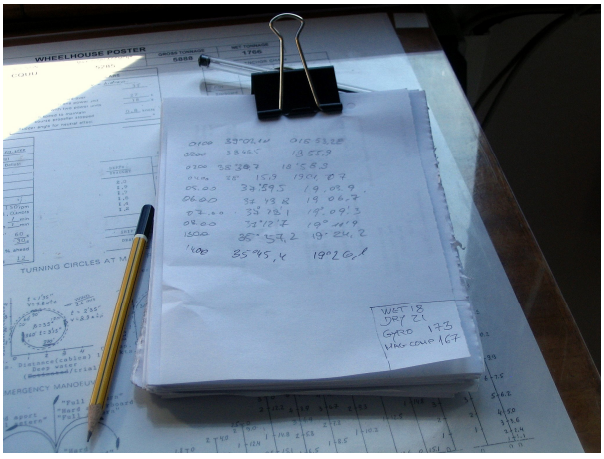

Het zwembad (nou ja, meer een tobbe ….) wordt elke avond geleegd en elke ochtend weer gevuld. Gedurende de hele reis is er één keer een moedige man die te water gaat.

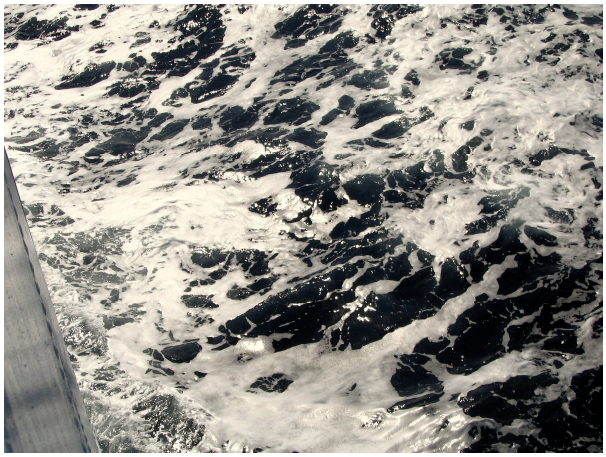

’s Morgens hebben we voor alle zekerheid maar wel een zeeziektepilletje genomen, want de boot schommelt behoorlijk van links naar rechts en terug. We worden dus niet zeeziek, maar vooral in de middag wordt de slaperigheid wel zeer voelbaar.
Na het bezoek aan de stuurhut pitten we dan ook een tijdje in onze hut, Liesbeth meer dan een uur, Jelle iets minder, en echt wakker worden we daarna niet meer.
In het begin van de avond, voor het diner, geven celliste en pianist hun tweede concert. Niet spectaculair maar best aardig. Tijdens het concert, dus tussen 6 en half 7, valt de duisternis razendsnel in, sneller en vooral veel vroeger dan we in Nederland gewend zijn.

LIBIE
vrijdag 12 oktober **Benghazi, Ptolemais en Qsar-el-Lebia**

Stralend weer, 's middags wat bewolking, heet (36 - 40° !)

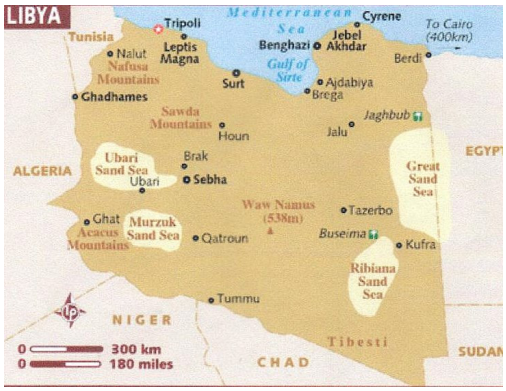

We moeten vandaag heel vroeg op, want de bussen vertrekken dit keer al om 8 uur. De wekker loopt af om 6.00 uur, als de boot net aanlegt in de haven van Benghazi.

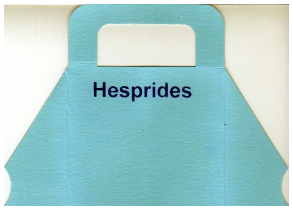

't Zijn redelijke bussen, beter dan die in Albanië, al weigert de geluidsinstallatie af en toe. Van het toeristische bureau dat de gidsen heeft geleverd (wij treffen een leuke, open gids, met verhalen over z'n werkloze kinderen) krijgen we een mandje met zalige, mierzoete dadels.

Langs de zee, met een mooie rollende branding, rijden we naar Ptolemais, een piepklein dorpje zoals we onderweg een aantal passeren: betonachtige huizen met kleine ramen, vaak één en soms twee verdiepingen, op flinke afstand van elkaar. In de dorpjes en op de (goed onderhouden) snelweg is het doodstil, geen kip op straat, maar dat komt waarschijnlijk, omdat het vandaag Suikerfeest en het eind van de Ramadan is. Dat is hier vroeger dan in de rest van Azië en Europa. Het is een feestdag dus, iedereen is vrij, maar ook alle winkels zijn dicht, zoals we helaas aan het eind van de middag zullen merken.

In Ptolemais bezoeken we eerst een klein museum met beelden en grote platen mozaïek, dat als voorportaal dient voor een uitgebreide "site" met opgravingen.

Je mag op de site alleen fotograferen (ook in Qsar-el-Lebia trouwens) als je €5 betaalt, al geloven we dat onze (uitstekende) gids vrijstelling van betaling heeft geregeld. Is niet zo, dus aan het eind van de rondleiding betalen we alsnog. Het landschap ziet er desolaat uit, louter heuvels vol keien en hier en daar een boom.

En het is er bloedheet, te heet voor Liesbeth die al snel afhaakt en terugkeert naar de schaduw bij het museum. De opgravingen zijn reuze interessant, met (weer opgerichte) zuilen rond een knots van een vloer van een villa met mozaïeken, een theater en een agora met onderaardse gewelven.

Vervolgens rijden we in een uur naar Qsar-el-lebia, een Ottomaans fort. Op het terrein hebben twee kerken gestaan, waarvan er nog een over is. In een klein gebouwtje zijn prachtige mozaïektegels opgehangen met even verderop het versierde raamwerk waar de tegels in pasten.

Het is inmiddels allang lunchtijd en de meegebrachte pakketten verorberen we tijdens de lange (zeker twee uur durende) busrit terug naar Benghazi.

Daar nemen we een kijkje op een Brits oorlogskerkhof, al begrijpen we niet zo goed waarom we juist dat moeten bekijken. Misschien vanwege de wonderlijke aparte begraafplaatsen van hindoes, joden en andere (toch echt Britse) onderdanen.

We maken daarna nog een wandeling door de stad, die er pico bello uitziet: veel kantoren en flatgebouwen (veel in aanbouw), brede wegen en pleinen, schoon.

Dat beeld verandert als we het echte centrum binnenlopen: smerige straten en plein, hangjongeren, gesloten winkels vanwege de Ramadan (ook de zjoek is helaas dicht en daar hadden we ons erg op verheugd) en jongetjes met vuurwerk. Maar toegegeven, er wordt ook veel gerestaureerd.

Vlak voor het diner, zoals elke avond heel smakelijk en zeer gevarieerd, vaart de boot weer af. Hij wordt van de kant afgeduwd door een duwbootje.

LIBIE
zaterdag 13 oktober **Darnah, Cyrene en Apollion**

Stralend weer, strakblauwe lucht, heet (35°)

De boot is vannacht doorgevaren naar Oost-Libië. We moeten vandaag wel heel erg vroeg op, om 5.30 uur, want de bussen vertrekken al om 7.30. De groepsvolgorde wordt t.o.v. voorgaande dagen omgedraaid en daardoor zijn wij, groep 8, bij de laatsten die vertrekken. Bij het verlaten van het schip ontvangen we een soort tijdelijk paspoort voor de haven van Darnah, waarzonder we, geloven we, Libië niet meer uit kunnen. We hebben alleen maar een ochtend voor onze excursie, want om 2 uur vertrekt de boot alweer, richting Kreta.

tijdelijk paspoort

Eerst rijden we ruim een uur langs de kust, aan de voet van de "groene bergen". Zo groen zien ze er nu overigens niet uit, maar in het voorjaar, als het geregend heeft, schijnt alles uit te botten. Het grootste probleem van Libië, zo vertelt onze nieuwe gids (die van de vorige dag is vervangen; te loslippig?) is het water, zowel om te drinken als om te bevloeien. We passeren enkele "waterfabrieken", waar ze zeewater ontzilten, maar voorlopig komt het meeste water, via gigantische pijpleidingen vanuit het Zuiden (3.000 km !), uit de z.g. fossiele watervoorraad onder de woestijn.

In Cyrene stoppen we bij een luxueus hotel aan zee (met keurige toiletten, hè, hè).

Vandaar lopen we over rotsachtige paden en hellingen naar enkele tempel- en kerkruïnes, met zelfs de overblijfselen van een bibliotheek.

bibliotheek

Maar we verbazen ons vooral over het schitterende amfitheater, dat uitkijkt over zee. Dat was vroeger niet zo, het theater lag midden in de stad, maar door een aardbeving drie eeuwen voor Christus is de helft van de stad door de zee verzwolgen.

In het heldere water kun je nog de contouren zien van ondergelopen gebouwen, terwijl op het strand nog een "slipway" voor boten uit de verdwenen haven zichtbaar is.

Vanwege de stenen en de hitte is Liesbeth halverwege gestopt en wacht ze, met "zonneparaplu", trouw op onze terugkeer.

Dwars door de bergen rijden we in weer een uur naar Apollion, ongetwijfeld het grootste opgravingenpark dat we ooit zagen. Er ligt zelfs een echt dorp in het park, al worden de bewoners daarvan tegenwoordig met zachte hand gedwongen om te verhuizen. We bezoeken er drie grote opgravingen, maar er zijn er nog meer. Eerst de grote Zeus-tempel, daarna de nog veel grotere Apollo-tempel, met o.m. een bron en tal van opgerichte gedenktekens en met een fabelachtig uitzicht over de vlakte beneden en de zee.

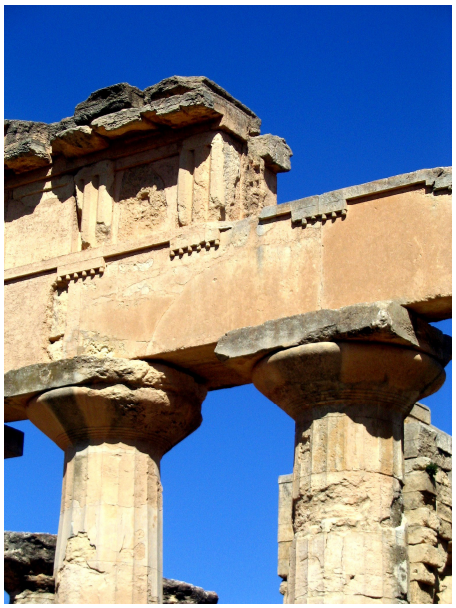

FOUNTAIN OF APOLLO

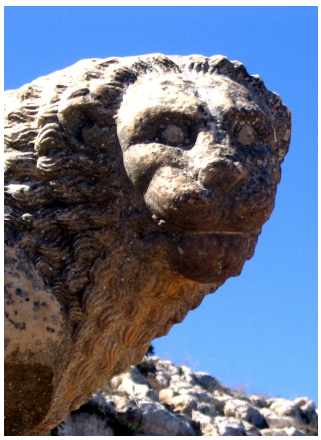

Liesbeth zag al aankomen dat er weer veel geklommen moest worden en blijft tegen de helling lekker op een bankje in de schaduw zitten. Ze geniet daar, nog veel meer dan de rest, van dat schitterende uitzicht, terwijl ze bovendien geniet van al die vriendelijke mensen, die haar beleefd en soms heel nieuwsgierig groeten.

Als laatste dwalen we een tijdje rond (opgejut door reisleider Theo, we moeten op tijd terug bij de boot zijn) over de stadsagora, met een wijds gymnasium en een trainings-"straat" voor hardlopers.

Tot verdriet van Liesbeth en veel anderen blijken de mededelingen over een winkeltje bij de uitgang onjuist, dus souvenirs uit Libië zitten er helaas niet in. Dat komt door de tweede dag van het Suikerfeest, alle winkels zijn ook vandaag dicht, maar daardoor is het wel lekker rustig op de weg. In de bergen profiteert onze bus daar niet van, de chauffeur mag (of durft ….) in de afdaling niet harder dan 30 km te rijden, waardoor we uiteindelijk toch te laat bij het schip aankomen.

Zodra we aan boord zijn vertrekt ie dan ook en als we (niet in de eetzaal, maar boven in de koele Lidobar) zitten te lunchen varen we alweer op volle zee. Die is eerst nog heel kalm maar wordt in de loop van de avond een stuk onstuimiger.

KRETA
zondag 14 oktober **Heraklion**

Eerst zonnig, later bewolkt, maar het grootste deel van de dag droog. Pas tegen vijven regent het een beetje.

Na het ontbijt is er een kerkdienst, dus hebben wij alle ruimte om onder de parasols en op de luie stoelen uit te kijken naar Kreta, dat langzaam opdoemt.

Als we dicht genoeg genaderd zijn hebben we eindelijk een netwerk voor de mobiel en kunnen we Scheveningen bellen. Hoe het gaat lopen met Olaf's kamer blijkt nog steeds niet helemaal duidelijk.
Het vertrek van de bussen, na de aankomst in de haven, is gepland om 12 uur. Dat wordt vervroegd naar half 12 en dus is er al om 11 uur een lunch. Dat vinden we veel te vroeg en dus versiert Liesbeth twee plastic zakjes bij de receptie en verzamelen we wat broodjes en bananen voor onderweg.

Herakleion, waar we liggen aangemeerd is een gezellig drukke stad. Wel stiller dan normaal, want het is zondag en dus zijn bijna alle winkels dicht. In de haven liggen nog meer cruiseboten; 't zal wel druk worden bij de opgraving …..

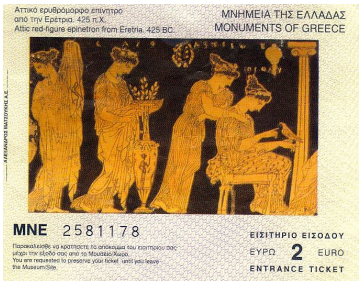

Het is maar een kwartiertje rijden naar de restanten van het paleis van Knossos. Naast onze 9 Nederlandse groepen lopen er inderdaad nog flink wat andere groepen rond en we vinden het er dan ook behoorlijk druk. Maar kenners vertellen dat het nu relatief zelfs tamelijk rustig is. Blij toe dat we hier niet in de zomerse drukte rondlopen.

Knossos is ooit een groot en invloedrijk paleis geweest, met niet alleen een Koninklijke maar ook een economische en administratieve functie. Door een hele reeks aardbevingen zijn de gebouwen bijna allemaal ingestort geweest, maar in het begin van de vorige eeuw is er volop opgegraven en gerestaureerd, al is het laatste aanvankelijk vaak op de verkeerde manier uitgevoerd.

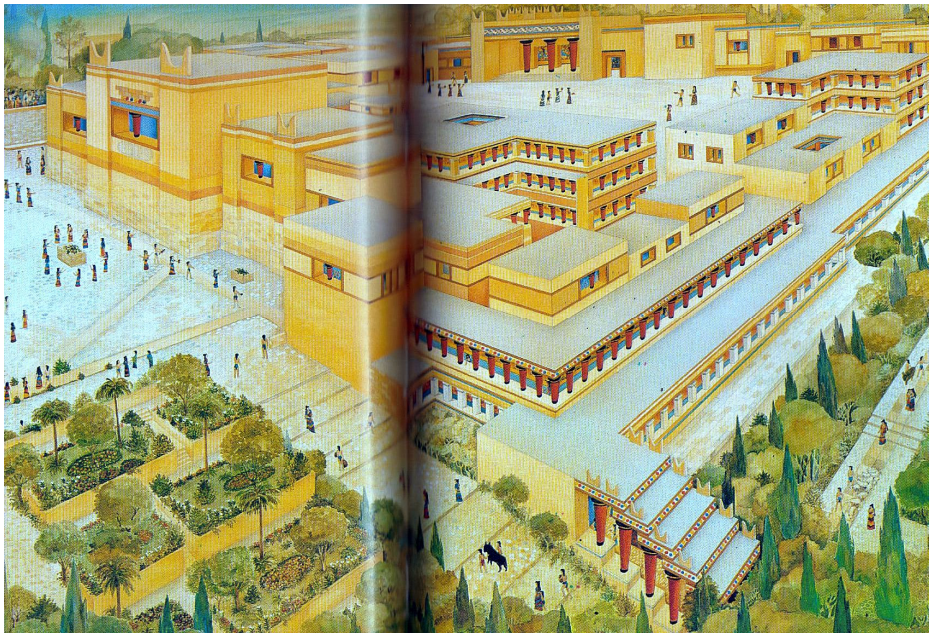

Het is allemaal natuurlijk zeer interessant, maar een stuk minder overdonderend dan de Apollo-tempel in Libië.

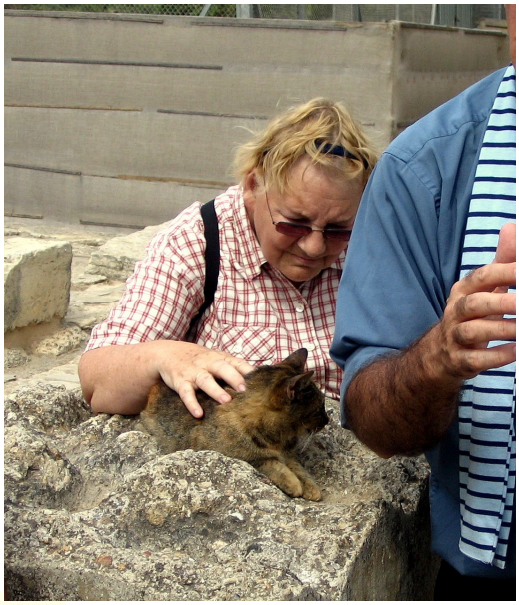

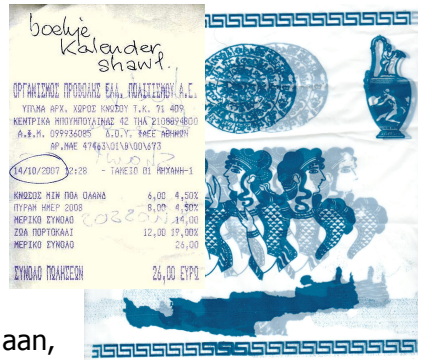

In het winkeltje schaffen we ons een aan, ge- fraai, met veel kiekt. En Chris en voor Liesbeth een prachtige, een fraai tasje. We drinken koffie in een

Nederlandstalig boekje over Knossos foto's die fraaier zijn dan wij hebben verder kopen we er een kalender voor handbedrukte sjaal en stoppen alles in kroegje aan de overkant en worden

daarna door de bussen teruggebracht naar het centrum. Jelle vergeet z'n camera uit de bus mee te nemen en die bus is vervolgens niet meer terug te vinden. Heel jammer, vinden we eerst, als we na een wandeling met Guurtje door de nauwe straatjes en via een kroegje, in het museum terechtkomen. Er mag daar, zonder flits, volop gefotografeerd worden en al is het, wegens een verbouwing maar een klein museum, wat er staat en hangt is prachtig. Maar gelukkig hebben we ons Knossosboekje en daar staan foto's van de mooiste beelden en muurschilderingen in.

taurokathapsis, het spel met de stier

En zelfs is er een fraai plaatje van de beroemde "Line-air-A"-schijf. met de nog steeds niet gedecodeerde tekst.

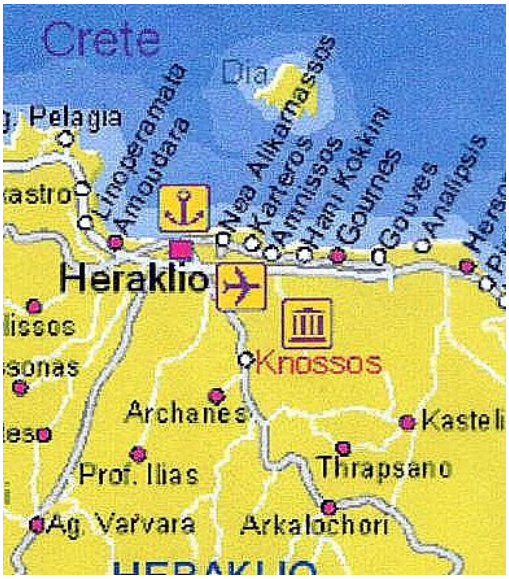

Terug in de haven worden we bij het betreden van de boot, zoals na elke excursiedag, weer keurig als "binnen" geboekt met behulp van onze IDcard. Goed systeem, zo weten ze tenminste dat we allemaal terug zijn.

Aan boord wordt, vanwege de vroege lunch, het diner vervroegd naar 6 uur, met zelfs baklava als toetje. In het daarop aansluitende concert hebben we vandaag niet zo'n zin en dus verstoppen we ons in de hut en informeren Rie en Bram over de warmte in Libië en over het nut van een paraplu tegen de zon.

GRIEKENLAND
maandag 15 oktober **Peloponnesos**

's Morgens zwaar bewolkt en fris, in de loop van de dag steeds zonniger en warmer

Alweer vroeg op, het ontbijt moet al om 8 uur achter de rug zijn. Jelle neemt nu al de hele reis elke ochtend een English breakfast en zal thuis moeten afkicken. De boot heeft vannacht behoorlijke tegenwind gehad, we hebben in bed heen en weer liggen rollen. We arriveren daarom te laat in Pylos en dus hadden we nog een half uurtje langer kunnen blijven pitten.

berend botje

Eerst wandelen we door het leuke havenplaatsje, met een leuk open plein aan het water en met tientallen restaurantjes met overdekte terrassen. Er staat een herdenkingsobelisk vanwege de Griekse onafhankelijkheid in 1827, met daarop de namen van 3 admiraals, onder wie een Russische Nederlander …….. Berend Botje !

De bus brengt ons over een smal en kronkelig weggetje langs de kust, langs vruchtbomen (dadels en later heel veel olijven), door piepkleine dorpjes en langs een paar aantrekkelijke campings naar het kasteel van Nestor.

Een fraaie overdekte opgraving bovenop een heuvel met uitzicht over de baai van Pylos.

We hebben vandaag een (gevulde) vrouwelijke gids mee, die het met onze Theo (of omgekeerd) niet goed kan vinden. Theo wint en leidt ons de rest van de dag gedecideerd en zeer deskundig rond.

Als we weer in de bus zitten worden de lunchpakketten rondgedeeld. Het is nog wat vroeg, maar we hebben kennelijk alweer honger …..Onderweg naar Olympia, door een prachtig berglandschap, zien we hier en daar de verbrande bomen van de verschrikkelijke bosbranden van afgelopen zomer. Die branden zijn werkelijk tot heel dicht bij de bewoonde plekken gekomen.

Later, in Olympia, zien we dat nog beter: in het museum zitten er brandgaten in de luifel en brandplekken op bankjes. Wat een paniek moet dat geweest zijn.

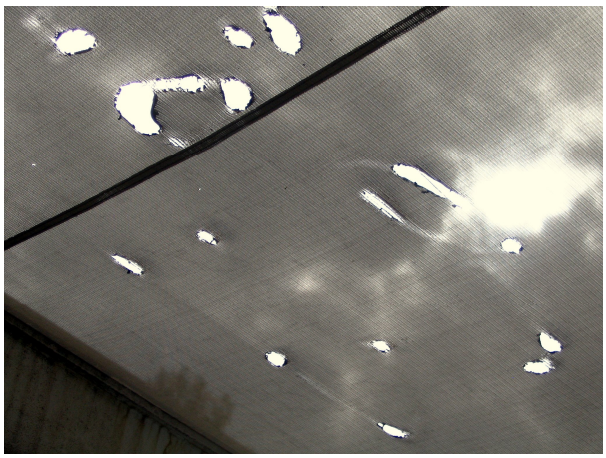

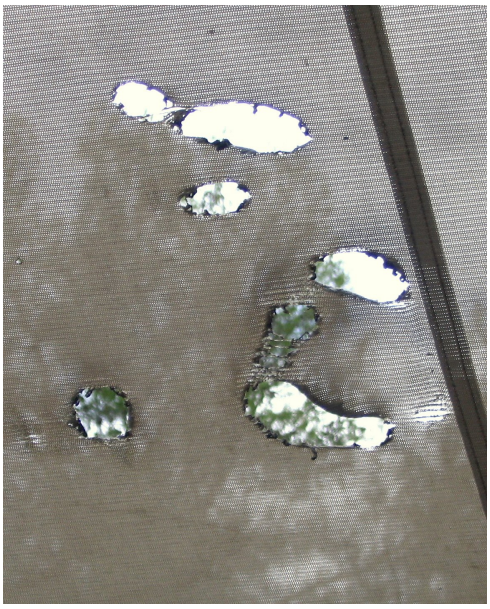

Olympia, de bakermat van de Olympische Spelen, is een opgravingsfeest van jewelste. We worden door Theo uitgebreid geïnformeerd over het gymnasium, het worstelperk en het stadion (met een beeldenrij van fraudeurs aan de ingang), over het atelier van Phaidos en over de heiligdommen van Zeus en Hera. Wat een schoonheid allemaal.

atelier van phaidos

hera-pilaar

laan van de fraudeurs

hardloopbaan

En dat geldt ook voor de beelden in het museum.

Na afloop hebben we nog even tijd voor een kopje koffie in het museumrestaurant (met de eerder genoemde brandgaten), en als we het park uitlopen, ontdekken we dat buiten tientallen winkeltjes zijn waar ze leuke kadootjes voor het thuisfront verkopen. Helaas, daar hebben we dan geen tijd meer voor, want de bus moet voortmaken om op tijd bij de boot te zijn, die vrijwel direct afvaart.
Voor het diner geeft Fik Meijer z'n tweede lezing, nu over "De Middellandse Zee als drager van culturen". Hij doet dat opnieuw op zo'n bevlogen manier dat we op het puntje van onze stoel zitten. En na afloop van het diner geeft het Indonesische deel van het bedienend personeel een wonderlijk "Angklun"-concert met een soort klankbamboes. In onze Odysseusgroep start een inzameling voor onze reisleider. De klok wordt, nu we weer op weg zijn naar Italië, een uur teruggezet.

dinsdag 16 oktober **Op zee**

Stralend weer

Een rustige laatste dag. Dat begint al met het opstaan: niet zo vroeg dit keer. Na het (voor Jelle voorlaatste Engelse) ontbijt houdt reisleider Johan Schenk een uitstekend verhaal over de geschiedenis rond de Middellandse Zee vanaf de Byzantijnse tijd. 's Middags evalueren we met de eigen groep de reis waarbij een van de medereizigers Theo bedankt voor z'n voortreffelijke reisleiding en hem kroont tot Odysseus. WIJ schenken Theo het leuke boekje over architectuur rond het Amsterdamse IJ.

Er is ook nog een laatste concert van het cello-piano-duo, met publiekskeuzes uit de voorgaande concerten.

En het diner is weer heel smakelijk, met als klapstuk een optocht van de obers met vlammende taarten. En alle tijd daar tussendoor genieten we op het dek van een volkomen vlakke zee en vooral van een lekker warm zonnetje. De telefoon heeft vandaag nauwelijks netwerk. Op de korte momenten dat dat wel zo is bellen we eerst Remco en later Ruben.
Het Arionjournaal meldt dat we morgenochtend om 9 uur de bagage voor de deur van de hut moeten zetten en dat we daarna de brunch kunnen gebruiken. Tijd genoeg dus, vanavond hoeven we nog niet met inpakken te beginnen.

Als u met **creditcard*** wilt betalen dan wordt de eindafrekening tijdens de voorlaatste nacht onder de deur van uw hut geschoven. Indien akkoord, hoeft u verder niets te doen en wordt het bedrag automatisch van uw rekening afgeschreven.

*Wij verzoeken vriendelijk eenieder die met creditcard wenst te betalen om deze bij de receptie te laten registreren **vóór dinsdag 20.00 uur**.

We hebben de afgelopen een beetje op de pof geleefd: drankjes e.d. werden door het personeel genoteerd.

Vanavond wordt de rekening onder de deur doorgeschoven. Valt wel mee en we zorgen meteen dat we schuldenvrij worden.

07OCT		RESTAURANTE	8.50+
08OCT		RESTAURANTE	4.25+
09OCT		BAR LIDO	8.50+
09OCT		BAR MAIN LOUNGE	8.00+
09OCT		RESTAURANTE	4.50+
10OCT		BAR LIDO	8.00+
10OCT		RESTAURANTE	4.50+
11OCT		BAR LIDO	10.50+
11OCT		RESTAURANTE	4.50+
12OCT		BAR MAIN LOUNGE	8.25+
12OCT		BAR LIDO	8.25+
12OCT		SHOP	9.00+
12OCT		RESTAURANTE	4.50+
13OCT		BAR LIDO	4.50+
13OCT		RESTAURANTE	4.50+
13OCT		PHOTO SHOP	12.00+
14OCT		RESTAURANTE	4.50+
15OCT		BAR MAIN LOUNGE	6.25+
15OCT		RESTAURANTE	4.50+
16OCT	/	BAR LIDO	12.00+
16OCT		BAR MAIN LOUNGE	10.25+
16OCT		RESTAURANTE	4.50+

PA/226 CREDIT CARDS 136.25-

We halen ook de drie "staatsiefoto's" op die de scheepsfotograaf gemaakt heeft, bij het voor de eerste keer betreden van de boot, voorafgaand aan het Captain's dinner en tijdens het slotdiner.

woensdag 17 oktober **Triëst - Buitenveldert**

Bewolkt maar droog

We staan voor de zekerheid om 7 uur op, maar dat blijkt na douchen en inpakken een half uur te vroeg. Maar als we, ver voor de aangegeven tijd van 9 uur de eerste koffer vast buitenzetten, is die binnen de minuut al verdwenen, opgehaald door de sterke mannen van de bemanning.
We genieten voor het laatst van het heerlijke ontbijt (is er dus ondanks eerdere berichten dus toch) en nog voor we daarmee klaar zijn wordt al de brunch, met vlees en vis, klaargezet. Daar beginnen we dus maar niet meer aan.
Even na 10 uur arriveren we in Triëst, maar voor wij aan land mogen moet eerst alle bagage van boord. Da's een heel werk, al maakt een lopende band die klus wel wat makkelijker. Bij het verlaten van het schip leveren we definitief onze "Passenger IDcard" in en dan hebben we nog wel een uurtje de tijd voor we de bus in kunnen. Met Guurtje Joling uit Gieterveen (driekwart van de reis single door het vertrek van haar vriendin) passagieren we dus nog een tijdje in de stad. Het is nu een stuk rustiger op het fraaie Plein van de Eenheid. In een piepklein winkeltje kopen we (eindelijk) een lading van die heerlijk sappige dadels.
Met de bus is het nog wel een half uur rijden naar het vliegveld en daar kost het inchecken van de bagage, ondanks drie balieposten, toch flink wat tijd. Geen probleem, want ons vliegtuig met de volgende cruisedeelnemers is nog niet eens binnen. We worden bijeen gedreven in een wachtruimte met te weinig zitruimte en een haperend koffieapparaat. Als het vliegtuig eindelijk is geland, taxiet het tot vlak voor ons raam en als Rie en Bram uit de slurf komen en vlak voor ons langs lopen (aan de andere kant van een glazen wand) kunnen we zelfs een plaatje van ze maken. Tijdens het wachten ontdekken we tot onze schrik dat we in onze hut één lade niet hebben leeggemaakt, maar directeur Paul belooft ons dat de inhoud alsnog naar Nederland wordt gestuurd. *(Na een weekje haalt Jelle die op het kantoor van het Instituut op)*

De vlucht, met prachtig uitzicht op de Dolomieten, verloopt heel voorspoedig en ook de bagageafhandeling na aankomst gaat wonderlijk snel. We worden liefderijk opgevangen door Remco en Winny, die vroeger van hun werk zijn vertrokken; eigenlijk was dat niet eens nodig, want door het oponthoud in Triëst komen we later aan dan bedoeld. Na een dringende plaspauze in Weerdestein rijden we, via het nieuwe (*en uiteindelijk niet doorgegane*) adres van Olaf naar zijn werkplek, het Bestekje. Hij is er zelf niet (voetbal kijken in Eindhoven) maar het diner smaakt ons voortreffelijk en kan de vergelijking met de diners aan boord goed doorstaan.

Het was een heerlijke reis. Veel gezien en veel opgestoken, vooral van onze reisleider Theo. Wat een prachtige dingen zijn er in deze landen bewaard gebleven of weer opgedolven. Toch maakten andere zaken nog de meeste indruk: de smerigheid en het vuilnis in Albanië en de sporen van de waanzinnig nabije brand in Olympia.
We hadden (met uitzondering van een wel eg populistische heer) een plezierige groep, de verzorging aan boord was boven alle lof verheven en het weer was, met uitzondering van die ene ochtend in Lecce, voortreffelijk. Liesbeth keek alweer verlekkerd naar de summiere aankondiging van twee volgende reizen van het Instituut.

.

woensdag 17 oktober **Triëst - Buitenveldert**

Bewolkt maar droog

We staan voor de zekerheid om 7 uur op, maar dat blijkt na douchen en inpakken een half uur te vroeg. Maar als we, ver voor de aangegeven tijd van 9 uur de eerste koffer vast buitenzetten, is die binnen de minuut al verdwenen, opgehaald door de sterke mannen van de bemanning.
We genieten voor het laatst van het heerlijke ontbijt (is er ondanks eerdere berichten dus toch) en nog voor we daarmee klaar zijn wordt al de brunch, met vlees en vis, klaargezet. Daar beginnen we dus maar niet meer aan.

Even na 10 uur arriveren we in Triëst, maar voor wij aan land mogen moet eerst alle bagage van boord. Da's een heel werk, al maakt een lopende band die klus wel wat makkelijker.

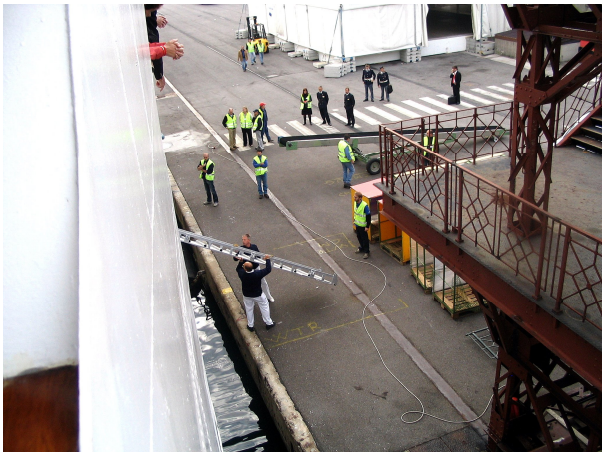

Bij het verlaten van het schip leveren we definitief onze "Passenger IDcard" in en dan hebben we nog wel een uurtje de tijd voor we de bus in kunnen. Met Guurtje Joling uit Gieterveen (driekwart van de reis single door het vertrek van haar vriendin) passagieren we dus nog een tijdje in de stad. Het is nu een stuk rustiger op het fraaie Plein van de Eenheid. In een piepklein winkeltje kopen we (eindelijk) een lading van die heerlijk sappige dadels.

FRUTTA VERDURA
CRAIEVICH VALERIA
VIA BOCCARDI 5-TS
P.I.00083780320

REPARTO 5 EURO 4,73

TOTALE 4,73

Met de bus is het nog wel een half uur rijden naar het vliegveld en daar kost het inchecken van de bagage, ondanks drie balieposten, toch flink wat tijd. Geen probleem, want ons vliegtuig met de volgende cruisedeelnemers is nog niet eens binnen. We worden bijeen gedreven in een wachtruimte met te weinig zitruimte en een haperend koffieapparaat. Als het vliegtuig eindelijk is geland, taxiet het tot vlak voor ons raam en als Rie en Bram uit de slurf komen en vlak voor ons langs lopen (aan de andere kant van een glazen wand) kunnen we zelfs een plaatje van ze maken. Tijdens het wachten ontdekken we tot onze schrik dat we in onze hut één lade niet hebben leeggemaakt, maar directeur Paul belooft ons dat de inhoud alsnog naar Nederland wordt gestuurd. *(Na een weekje haalt Jelle die op het kantoor van het Instituut op)*

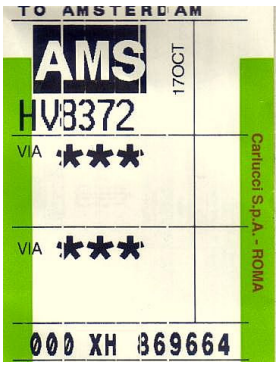
TO AMSTERDAM

AMS 17OCT

HV8372

VIA ***

VIA ***

000 XH 869664

Carlucci S.p.A. - ROMA

ECONOMY

Carta d'imbarco
Boarding Pass

AEROPORTO FRIULI-VENEZIA GIULIA

NOME DEL PASSEGGERO/NAME OF PASSENGER
HERFST/JMRS

REMARKS

2

DA/FROM
TRIESTE/TRS

A/TO
AMSTERDAM/AMS

VOLO/FLIGHT CLASSE-CLASS DATA-DATE ORA PARTENZA DEP TIME

HV 8372 Y 17OCT

USCITA/GATE 08 ORA IMBARCO BOARDING TIME 1410 POSTO-SEAT 30E NO

145 GCO

De vlucht, met prachtig uitzicht op de Dolomieten, verloopt heel voorspoedig en ook de bagageafhandeling na aankomst gaat wonderlijk snel. We worden liefderijk opgevangen door Remco en Winny, die vroeger van hun werk zijn vertrokken; eigenlijk was dat niet eens nodig, want door het oponthoud in Triëst komen we later aan dan bedoeld. Na een dringende plaspauze in Weerdestein rijden we, via het nieuwe (*en uiteindelijk niet doorgegane*) adres van Olaf naar zijn werkplek, het Bestekje. Hij is er zelf niet (voetbal kijken in Eindhoven) maar het diner smaakt ons voortreffelijk en kan de vergelijking met de diners aan boord goed doorstaan.

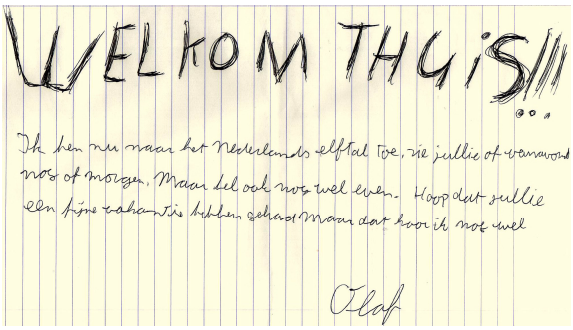

Het was een heerlijke reis. Veel gezien en veel opgestoken, vooral van onze reisleider Theo. Wat een prachtige dingen zijn er in deze landen bewaard gebleven of weer opgedolven. Toch maakten andere zaken nog de meeste indruk: de smerigheid en het vuilnis in Albanië en de sporen van de waanzinnig nabije brand in Olympia.
We hadden (met uitzondering van een wel erg populistische heer) een plezierige groep, de verzorging aan boord was boven alle lof verheven en het weer was, met uitzondering van die ene ochtend in Lecce, voortreffelijk. Liesbeth keek alweer verlekkerd naar de summiere aankondiging van twee volgende reizen van het Instituut.